

Jouko Nurkkala
LL, erikoistuva lääkäri
TYKS, TOTEK
jouko.nurkkala@tyks.fi

ERIKOISTUVAN ELÄMÄÄ

Erikoistuvan työhyvinvointiutopia

Sattuipa eräässä sairaalassa pitkän päivystysputken viime metreillä niin, että loppuun asti palanut erikoistuva erehtyi potilasta heräämööön saattaessaan vahingossa nuuhkaisemaan sevofluraanihuuruudesta supraglotttisesta välineestä. Tällöin tämä veitsenterällä liikkunut, unenpuutteen runtelema työn sankari tunsikin kamelin selän katkeavan ja väsymyksen voittavan. Hän lysähti viereiseen sänkyyn ja koki uskomattoman työpahoinvointidystopian ja hyvinvointiutopian.

Unessa Musta Paroni kyykytti erikoistuvaa lääkäriä sattumanvaraisilla työlistoilla, järjettömillä päivystysputkilla, päällekkäisillä tehtävillä, huonolla työpaikkaruokailulla ja kryptisillä palkkakuiteilla:

”Koskaan ei sinun pidä muusta elämästä haaveilla, turha on tarkoitusta tai visiota kaipailla. Kaikkiesi pitää sinun työlle omistaa, rakkaitasi et hereillä nähdä saa! Tämä musta virkapuku on Taylorin tekemä, sitä on sinun kyselemättä pitämä! Paikkasi on pyöriä koneen rattaana, paperiluolassa konttorirottana! Et kiitosta saa, et voinnista kertoa, parempaa älä julkea toivoa! Siis vailla tunnustusta ikuista pyörää pyöri alati, tämän paikan johtaja oon minä, Musta Paroni!”

Säpsähtäen erikoistuva ponnahti pystyyn päivystyshuoneen sängyssä ja huomasi kaiken kokemansa olevan vain unta. Deluusioista vieroituttuaan sankarimme alkoi pohtia kokemaansa.

”En ole pitänyt itsestäni tarpeeksi hyvää huolta viime aikoina. Olen kokenut sellaista innostusta ja työn imua, että olen vienyt liikaa työtä mielessäni kotiin ja kotini on oikeastaan muuttanut työpaikakseni. Koen tämän työn tärkeäksi ja mielekkääksi ja kehityksen osaamisessani pikkuisen joka päivä ja työyhteisöni on aivan ihana. Uuteen porukkaan voi joskus olla vaikea päästä sisään,

mutta esimieheni on tukenut ja kuunnellut, hän ottaa huoleni ja kehitysehdotukseni todesta ja tunnen saavani ääneni tasa-arvoisena kuuluviin. Aivan kuin uudet ja vanhatkin työyhteisön jäsenet olisi erityisesti huomioitu päätöksenteossa ja kaikkien kommentit olisivat toivottuja ja arvokkaita. Saamme vaikuttaa työyhteisömme toimintamalleihin ja henkilöstön työhyvinvointi onkin ollut syväisten kehitys- ja onnistumiskeskustelujen sekä työtyytyväisyyskyselyiden perusteella huippuluokkaa.”

”Sain jo varhaisessa vaiheessa mahdollisuuden vaikuttaa työhöni. Olen saanut mielekkäitä haasteita ja riittävää kliinistä tutorointia, mutta samalla minulle on suotu myös luottamusta ja vastuuta. Koska esimieheni on ollut erityisen kiinnostunut ja koulutautunut työhyvinvoinnin ja osaamisen johtamiseen, olen saanut häneltä jo varhain vinkkejä oman fyysisen, henkisen ja ammatillisen hyvinvointini kasvattamiseen.

Olemme puhuneet kehittymisestä, psykologisesta pääomasta, optimismista, toivosta ja työn imusta. Ammatillisen ja henkisen osaamisen lisäksi johtajamme on panostanut työsuojeluun, työterveyteen, työpaikkaetuihin sekä oikeudenmukaisuuteen ja tasapuolisuuteen töiden, vastuiden ja palkintojen jakamisessa. Aivan kuin hän välittäisi siitä, miten pärjäämme työyhteisössä ja henkilökohtaisessa elämässä. Aivan kuin hän tekisi parhaansa meidän eteemme. Hän puhuu minulle kauniisti ja motivoivasti yksinkertaisilla sanoilla: kiitos, teit hyvää työtä.”

Erikoistuva veti syvään henkeä onnensa kukkuloilla, rentoutui, sulki silmänsä ja avasi ne uudelleen heräämön nurkkasängyssä. Häntä hymyilytti, tämä toinen uni olikin liian hyvää ollakseen totta. Erikoistuva katsoi itseään viereisestä peilistä ja vertaili valtavia silmäpussejaan. Mustaa Paronia ei tänään näkynyt. Häntä lämmitti sisäisesti vielä pitkään, sillä nyt hän tiesi, mitä hän tulisi jatkossa tekemään. ■

Deluusioista vieroituttuaan sankarimme alkoi pohtia kokemaansa.